

δίκη (συνών. δικαιοσύνη, αντίθ. ἀδικίη). Δικαιοσύνη/τὸ δίκαιο, justice/law, Ἡράκλειτος 80 τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκη νῆριν Παρμενίδης 1.28 οὔτε τι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε Δημόκριτος 174 ὅς δ' ἂν καὶ δικῆς ἀλογῇ καὶ τὰ χρὴ ἐόντα μὴ ἔρδη 215 δικῆς κῦδος γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία 256 δίκη μὲν ἐστὶν ἔρδειν τὰ χρὴ ἐόντα 258 κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκη ν . . . καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν . . . δικῆς . . . μέζω μοῖραν μεθέξει 263 δικῆς καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν. || **Δίκη**. Ἡ Δίκη (προσωποπ.), Justice (personif.), Ἡράκλειτος 23 Δικῆς ὄνομα οὐκ ἂν ἤδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ἦν 28 Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας 94 Ἡλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα, εἰ δὲ μή, Ἐρινύες μιν Δικῆς ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν Παρμενίδης 1.14 τῶν δὲ (sc. θυρέτρων) Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας ἀμοιβοὺς 8.14 τοῦ εἵνεκεν οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνῆκε Δίκη χαλάσασα πέδησιν, ἀλλ' ἔχει. || **δίκην δίδόναι**. Ἐπανορθῶναι τὸ δίκαιο, restore justice, Ἀναξίμανδρος 1 διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκη ν καὶ τίσιν ἀλλήλοις. Πρβλ. θέμις, τίσις. || **δίκην λαγχάνειν**. Ἀποκτῶ δικαίωμα νὰ ἐκδικασθῇ μῆνυσή μου, acquire the right to have my suit tried, Δημόκριτος 159 τοῦ σώματος αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) δίκη ν λαχόντος. Πρβλ. αἰτιᾶσθαι, αἰτίη. || **δίκην** + γεν. Ὡσάν/ὅπως, like/such as, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 καπνοῖο δίκη ν.

δίκρανος. Δικέφαλος/δίγνωμος, two-headed/undecided, Παρμενίδης 6.5 δίκρανοι ἀμηχανία γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον.

δίνη (συνών. δῖνος). Δίνη/στρόβιλος,, eddy/vortex, Ἐμπεδοκλῆς 35.4 ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέριστατον ἵκετο βένθος δίνη 115.11 γαῖα δ' ἐς ἀνγὰς ἡελίου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις Δημόκριτος A 83 (DK II 105,1) κατ' ἀνάγκην μὲν καὶ ὑπὸ δίνη 115. Πρβλ. προηστήρ, στροφάλιγξ.

δῖνος (συνών. δίνη). Δίνη/περιδίνηση, eddy/whirl, Λεύκιππος A 24 (DK II 78,5) οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι οὐδὲ δῖνον Δημόκριτος 164.7 κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν. Πρβλ. περιχώρησις, προηστήρ, στροφάλιγξ.